Μιας οικονομικής κατάρρευσης προηγείται μια πνευματική ήττα

Γράφει ο **Δημήτρης Νατσιός** (Δάσκαλος - Κιλκίς)

Πλησίασε κάποτε ένας Ευρωπαίος, ένας Φράγκος, τον τροπαιούχο νομπελίστα μας ποιητή, Γιώργο Σεφέρη, πειράζων αυτόν και λέγων:

«Μα, πιστεύετε σοβαρά ότι είστε απόγονοι του Λεωνίδα, του Θεμιστοκλή ; Απάντησε ο ποιητής: *Όχι, είμαστε απόγονοι μονάχα της μάνας μας, που μας μίλησε ελληνικά, που προσευχήθηκε ελληνικά, που μας νανούρισε με παραμύθια για τον Οδυσσέα, τον Ηρακλή, τον μαρμαρωμένο βασιλιά και τον Παπαφλέσσα, που ζύμωνε κάθε Πρωτοχρονιά την βασιλόπιτα και ένιωθε την ψυχή της να βουρκώνει την Μεγάλη Παρασκευή, μπροστά το ξόδι του νεκρού Θεανθρώπου*». Βαθιά θεολογική η απάντηση του ποιητή. Το ερώτημα είναι πόσοι από μας μπορούν να δώσουν σήμερα την ίδια απόκριση.

Χριστούγεννα σε λίγες μέρες. «*Η πασών των εορτών επεδήμησεν εορτή και την οικουμένην ευφροσύνης επλήρωσεν. Εορτή η των απάντων ακρόπολις, η πηγή και η ρίζα των παρ' ημίν αγαθών δι' ης ο ουρανός ηνεώχθη, πνεύμα κατεπέμφθη, τα διεστώτα ηνώθη, το σκότος εσβέσθη, το φως*

έλαμψεν, οι δούλοι γενόνασιν ελεύθεροι, οι εχθροί υοί, οι αλλότριοι κληρονόμοι…».

Είναι λόγια του αγίου Ιωάννη του Χρυσοστόμου. Από εχθροί, λέει ο άγιος, χάρις στην ενανθρώπιση του Λόγου του Θεού, γίναμε υιοί. Όμως τα τελευταία χρόνια εγκαταλείψαμε τον πατρικό οίκο και περιπλανιόμαστε στις Λόντρες και τα Βερολίνα.

Άλλους η στείρα προγονολατρία, άλλους η ξενομανία και ο άκρατος πιθηκισμός, άλλους ο παρασιτικός καταναλωτισμός και το διογκωμένο σύμπλεγμα κατωτερότητας μας οδήγησαν στην περιφρόνηση του μοναδικού αυτού θησαυρού, της παράδοσης της Ρωμηοσύνης. Γιορτάζουμε τα Χριστούγεννα χωρίς Χριστό.

Μιας οικονομικής κατάρρευσης και κρίσης προηγείται μια πνευματική ήττα. Ηττηθήκαμε, γιατί ξεχάσαμε το ρωμαίικο ήθος. Το ήθος αυτό είναι η «έντιμος πενία» του Παπαδιαμάντη, το καθαρό μέτωπο των γονέων μας, το δόξα τω Θεώ των παππούδων μας, το χιλιοτραγουδισμένο φιλότιμο του λαού μας. Ηττηθήκαμε, μα ο πόλεμος δεν χάθηκε. «*Ημείς νικώμεν, νικώντων των άλλων*».(άγιος Νικόλαος Καβάσιλας). Ρώτησαν έναν αγιορείτη μοναχό. Γέροντα η κρίση θα περάσει; Και αυτός απάντησε: «Δυστυχώς παιδί μου θα περάσει». Τα ολονύχτια ρεβεγιόν, τα πανάκριβα δώρα, τα διακοποδάνεια, το φάγωμεν, πίωμεν δεν είναι Χριστούγεννα. Ο προ αιώνων Θεός της ταπεινής φάτνης, άλλα μας διδάσκει.

«*Τιμήσατε τον Θεόν πλέον της συνηθείας*» λέει ο άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος. Η κρίση είναι και ευκαιρία να επιστρέψουμε στο σπίτι του πατέρα μας, στην ηλιόλουστη Ορθοδοξία μας, να βρούμε τον εαυτό μας, να ξαναγίνουμε Ρωμιοί. «*Όλα τα έθνη γιά να προοδεύσουν πρέπει να βαδίσουν εμπρός πλην του ελληνικού που πρέπει να στραφεί πίσω*» έλεγε ο σοφός αθηναιογράφος Δημ. Καμπούρογλου. Πίσω, όχι ως στείρος συντηρητισμός, αλλά ως αναζήτηση της πηγής εξ ης ρέει το ύδωρ το αλλόμενον εις ζωήν αιώνιον, ο Χριστός. Και, ας μου επιτραπεί η φράση, πολλά ρουσφέτια ζητήσαμε από διάφορους τα προηγούμενα χρόνια. Για μας τους Ορθόδοξους μόνο ένα ρουσφέτι μας επιτρέπεται.«Ταις πρεσβείας της Θεοτόκου, Σώτερ σώσον ημάς». Την μεσιτεία, το «πνευματικό ρουσφέτι» της Θεομάνας μας, ας ζητήσουμε γονυπετώς.

Η Παναγία μας είναι ελληνοσώτειρα. Διαβάζω την αφήγηση του Γάλλου ιησουίτη, περιηγητή Richard στα μέσα του 17αι., για την ζωή των υπόδουλων Ρωμηών.

«*Πολλές φορές απορώ πως κατόρθωσε να επιβιώση η χριστιανική πίστη στην Τουρκία και πως υπάρχουν στην Ελλάδα εκατομμύρια Ορθόδοξοι. Και να σκεφθεί κανείς ότι ουδέποτε από την εποχή του Νέρωνος, του Δομητιανού και του Διοκλητιανού έχει υποστεί ο Χριστιανισμός διωγμούς σκληρότερους από αυτούς, που αντιμετωπίζει σήμερα η ανατολική Εκκλησία… Και όμως οι Έλληνες είναι ευτυχισμένοι που παραμένουν χριστιανοί. Νομίζω πως αυτό οφείλεται στη λατρεία που τρέφουν στην Παναγία… Σε όλα τα σπίτια βλέπεις εικόνες της Παναγίας. Είναι ο φρουρός ή καλύτερα η νοικοκυρά του σπιτιού. Σ' αυτήν την εικόνα στρέφουν το βλέμμα, όταν τους συμβεί κάτι κακό, ικετεύοντας τη βοήθειά της. Σ' αυτήν απευθύνονται για να ευχαριστήσουν το Θεό, αν με τη δική της μεσολάβηση έλθει κάτι καλό στο σπιτικό τους… Ο ίδιος διαπίστωσα με πόση φυσικότητα, με πόση ευγλωττία και συγκίνηση μιλούν στις οικογενειακές τους κουβέντες γι' αυτή τη βασίλισσα των Ουρανών*».

(ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ, τόμ. 10, Αθήνα 1974, σ. 150).

Στα σχολεία, ας αφήσουν οι δάσκαλοι τις «*Φρικαντέλες τις μάγισσες, που μισούν τα κάλαντα και διώχνουν τα σκουπιδόπαιδα που τα ψέλνουν*» (βιβλίο γλώσσας Ε' Δημοτικού, α' τεύχος, σελίδα 26-27), τις «συνταγές μαγειρικής» κι ας συλλαβίσουν στους μαθητές τους τα μυρίπνοα άνθη της παράδοσής μας. Να τους μάθουν και κάποιο «τραγούδι του Θεού», όπως μας κανοναρχεί και ο μπαρμπα-Αλέξανδρος ο Παπαδιαμάντης, το απολυτίκιο των Χριστουγέννων, το εξαίσιο κοντάκιον

«Η Παρθένος σήμερον». Να μπει ο Χριστός στις τάξεις, να «ξεμουχλιάσουν» οι αίθουσες, να διασκορπιστούν οι αναθυμιάσεις της φραγκοεκπαίδευσης, στην οποία καταδικάσαμε τα παιδιά μας. (Εκπαίδευση που βγάζει «Ρωμανούς», εγωτικά μειράκια, μοσχοαναθρεμμένα από αξιολύπητους γονείς, «καταλληλα» για το παρανοϊκό κράτος).

Αυτές τις ημέρες οι μασκαράδες της τηλεοπτικής κερδεμπορίας, βάλθηκαν να μαγαρίσουν τα παιδιά με τις βρωμοδιαφημίσεις τρισάθλιων παιχνιδιών.

Αντί γιά το ταπεινό σπήλαιο της Βηθλεέμ, άνοιξαν τα σπήλαια του θεού μαμωνά της κατανάλωσης.

«*Τέτοια μασκαριλίκια βλέπουν κι ακούνε τα παιδιά μας, κι η ψυχή τους πλάθεται "ελληνοπρεπώς"…. Κακόμοιρη Ελλάδα! Άλλες φορές παίδευες τον κόσμο κι έκανες παιδιά σου τους ξένους. Μα τώρα απόμεινες άκληρη, γιατί και τα δικά σου παιδιά δεν θέλουνε να σε ξέρουνε*», βροντοφωνάζει ο Κόντογλου.

Ας προσθέσωκαι τα προφητικά, από το 1849, λόγια του περίφημου Μοναχού Κοσμά Φλαμιάτου, που έχουν διαχρονική και ετεροχρονική ισχύ. Ο Κοσμάς Φλαμιάτος στιγματίζει τους Ευρωπαίους, τους υιούς της ανομίας της Δύσεως, όπως τους ονομάζει, δηλαδή τους παράνομους και πονηρούς Ευρωπαίους, ως τους κύριους αίτιους κάθε «κρίσης» και γράφει: (Περιέχεται σε ομιλία που εκφώνησε, το 2013, η εξαιρετική καθηγήτρια Μαρία Μαντουβάλου, στην Ι.Μ. Οσίου Νικοδήμου-κάστρο πραγματικό της Ορθοδοξίας, που δεσπόζει στο όρος Πάικο του ν. Κιλκίς- κατά την επέτειο της Άλωσης της Πόλης).

«*Ο υιός της ανομίας της Δύσεως είναι ο υπερόπτης, ο επηρμένος, αλαζονικός και υπερφίαλος απατεώνας και χλευαστής της χριστιανικής θρησκείας και δραστηριοποιείται, με ύπουλες κινήσεις, ώστε να ανεβάζει σε υψηλά αξιώματα και να επιβραβεύει με ανταμοιβές άτομα της απάτης και της διαφθοράς. Δεν αναπτύσσει δραστηριότητα μόνο για να ψηφίζονται νόμοι ολεθριότατοι, που προκαλούν καταστροφή, φθορά και αφανισμό, αλλά φροντίζει κρυφά με ύπουλες σκέψεις, μηχανορραφίες και δολοπλοκίες να καθιερώνονται πολιτικά συστήματα για την απονέκρωση και τον πλήρη μαρασμό της γεωργίας, της κτηνοτροφίας, της βιομηχανίας, της ναυτιλίας και του εμπορίου, ώστε με την γενική ένδεια, την έλλειψη των προς το ζην αναγκαίων, τη φτώχεια και την πλήρη καταστροφή, οικονομική και ηθική, αυτών που επιβουλεύεται και σκευωρεί σε βάρος τους, να μπορεί ο δόλιος να ενεργεί, ώστε να καταδυναστεύεται ο λαός, ενώ αυτός υποκρίνεται τον φίλο και σύμμαχο προκειμένου να διορθώσει τα επικείμενα δεινά, τις επαπειλούμενες συμφορές και δραστηριοποιείται έτσι, ώστε να φέρνει χρεοκοπία στα ταμεία, αλλά και να ενεργεί ύπουλα και δόλια, ώστε να επιβραβεύονται και να μισθοδοτούνται από το Ταμείο του κράτους και από τους ιδρώτες του επιβουλευόμενου λαού πολλά όργανα της προδοσίας*».

10.12.2014

Πηγή: www.antibaro.gr/